

Oglašavajući da
tiskaju i računaju se na temelju
odgovornog članačkog ili po dogovoru.

Noviči za predhodnje, oglaše idu
lijepa se napomjenom u polož
njem post. Stedionice u Beču
na administrativnu istu u Puli.

Kod narudžbe valja točno oz
naciti ime, prezime i najbolju
postu predhodnika.

Tko, list na vrijeme, ne primi,
neka to javi odpravnici u
otvorenom pismu, za koji se
ne plaća poštarska akce se izvana
napise "Reklamacija".

Cekovnog računa br. 847.849.

Telefon tiskare broj 38.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a na slogu sve pokvaru!“ Naroda poslovica.

Odgovorni urednik i izdavatelj Stepe Gjivić. — U nakladi tiskare J. Krmptović i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. Marko Mandić u Trstu.

Sjećajte se
„Družbe sv. Cirila i Metoda“
za Istru

Poziv na predplatu:

Nastupili smo drugo poljeće,
radi toga molimo ovime cijenjene
predplatnike, da nam pošalju tekuću
predhodnju, odnosno podmire staru.

Izdavanje lista skopčano je ve
likim troškom i radi toga bez točne
predhodnje dolazimo u nepriliku prama
našim obvezama.

Svak onaj, koji list prima, dužan
je platiti predplatu prije ili kasnije.

Kao što su se cijenjeni predplat
nici mogli već osvjeđeni, mi izpu
njujemo svoju dužnost prama njima
i to nam daje nadu, da će i oni
učiniti svoju.

Tko nemože sve, neka pošalje
barem nešto na račun.

Sve one, koji su nam dužni jošte
za prošlu godinu, ako se ne oglase
do 15. jula predplatom ili pismom,
brisati ćemo, a dužnu svotu utjerati
drugim načinom.

Uprava „N. Sloga“.

Protiv povlastici!

Na poznatu zakonsku osnovu au
strijske vlade o uređenju jezikovnog
pitanja, sastavili su Niemci spome
nicu, u kojoj ertojaju svoje stanovište
i navadjuju svoje zahtjeve obzirom
na uređenje jezikovnog pitanja u
ovoju poli monarhiji. Među glavne
zahtjeve spada onaj, da se uzakoni i
proglaši njemački jezik kano posre
dovni jezik u svih zemljah i kruno
vinah zastupanih u carevinskom vjeću
— izuzam Galiciju, južni Tirol i
Dalmaciju.

Za taj zahtjev izjavili se i privaci
njemačke katoličko-pučke stranke,
koja je do juče u savezu sa Slaveni
sačinjavala većinu u carevinskom
vjeću.

Taj neopravdani i protuzakoniti
zahtjev Niemaca, potvrđuje poznatu
istinu, da su oni svi jednako drža
viti, pohlepni, nasilni i nepravedni
napram Slavenom; da neima u tom
pogledu nikakve razlike između onog
bjesnog i neobuzdanog Šenererova
i između bilo kojeg sladkog i po
božnog konservativca. Svi hoće, da
oni vladaju i zapovijedaju a većina
državljana, slavensku raju da im služi
i robuje. Nepitaju oni za pravice il
zakon; nemare oni, što sačinjavaju
u Austriji tekar nešto preko trećine
svega pučanstva, dok imade nas Sla

vena skoro dve trećine, ne, nebol
nih radi svega toga glava, već zahtje
vaju uzprkos svemu tomu, da se
silom nameće ogromnoj većini pu
čanstva Austrije njemački jezik.

Proti tomu neosnovanom i dr
zovitom zahtjevu austrijskih Niemaca,
digao je svoj glas „Austrijski i
narođeni u oču stari klub“ u Beču,
koji je stvorio u svojoj sjednici od
dne 19. junija t. g. sledeću reso
luciju:

Obzirona na to, da se njemačke
stranke, od najradikaljnijih skupine pa
sve do najumjerenijih stranaka care
vinskoga, već i do liberalnih sku
pića gospodske kuće, pripravljaju, da
svakom prigodom zahtjevaju, da bude
njemački jezik zakonito priznat kao
posredovni jezik, proglašujuće čak, da
je svaki sporazum sa njemačkim
plemeni odvisan od izpunjenja toga
zahtjeva, diže austrijski narodnostni
klub glavni prosvjet, i to iz sliedećih,
nepobitnih razloga:

I. U postojećem austrijskom ustavu
neima spomena niti o njemačkom,
niti o kakvom drugom jeziku kano
posredovniom.

II. Takav se zahtjev upravo proti
članku XIX. državnih temeljnih
zakona, kojim je ravnopravnost na
rodnosti i jezika svakomu plemenu
izrično jamicena; državni bi jezik pak
kratko tu ravnopravnost, te bi čak
ponizio njemačka plemena na dr
žavljane drugoga reda.

III. Zakonito uvedenje njemačkog
posredovnog jezika — nastalo ono
kako mu drago — značilo bi izravno
kršenje ustava i nasilje proti nej
mačkim narodom.

IV. Na postojeći ustav prisegao
je vladar za sebe i svoje potomke,
te se ga dakle nesmiće kršiti na
štetu narodom.

V. Njemačke stranke nemogu
označiti njemački jezik kao državnu
potrebu; te stranke nisu ni sposobne,
da bi mogle pružiti nepristrano
takav dokaz, jer se iztuči kano sudei
u stvari, koja se izravno tiče njihovog
narodnog interesa. Niti vlade nemogu
nepristrano suditi u tom pogledu,

pošto su one, bez obzira na to, kako
su sastavljeni, sudsionicu kod tog
jednostranog interesa njemačkomu
narodu u prilog. Vlade mogu obzirom
na porabu državnoga jezika kazati
svoje mnenje jedino kano strukovnjaci,
nipošto pako, kano sudei. Koliko je
moguće pravedan sud o posredovnom
jeziku, mogu izreći jedino zastupnici
svih naroda, sastušav vjestake i na
temelju dosadašnjeg obćenitog izku
stva.

VI. Slavenski narodi, koji sači
njavaju većinu države i monarhije,
imaju interes samo na obstanku
monarhije, nipošto pako na obstanku
dualizma. Monarhija obстоji već dugo
bez obzira na dualizam, tvoreći dvije
države, i bez obzira na to, da vlade
nadvojvodinu, te brata i sestara gro
fiju i skromnu u carskom dvoru u Za
kuplju u Češkoj.

Viečanje obavio je dvorski prost dr.
Marschall u prisutnosti najbliže rodbine
novovjenčanih, t. j. majke, braće i sestra
nadvojvodinu, te brata i sestara gro
fiju.

Do braka između priestolonasljednika
habsburške monarhije i grofice Chotek
doslo je nakon što bijahu svladane velike
potežke zapriče, potekavše odstale, što si

vnikavog jednotnog jezika kao po
sredovnog. Dapače, kako danas stvari
stoje, nedolaze niti do toga, da bi
rabile skupni jezik kano državni jezik.

VII. Državni jezik imao bi smislu,
o kojem bi se haro dalo razpravljati,
nu niti državni jezik neda se više
dokazati kano državna potreba, od
kada postoji dualizam, a monarhija
postoji uzprkos dualizmu.

VIII. Upravo dualizam, koji se
služi sa više državnih jezika, doka
zuje, da neima valjane prispolobe
glede jezika vojske i posredovnog
jezika. Jezik vojske jest nesto za
sebe, a posredovni jezici obiju državu
jesu opet nešto za sebe. Nikako nije
pako moguće dokazati državnu po
trebu posredovnog jezika iz vojskina
jezika. Ta i jezici vojske treba uzeti
samou kano cijenjenicu, i ništa drugo,
ni više, posto se dade o granicama
porabe istoga na dalje razpravljati,
kao što nam u istinu dokazuju jezici
pukovnija.

IX. Po austrijskom ustavu jest
provedenje članka XIX. prvo, a uz
to i državna potreba. Taj članak
mora se najprije oživotvoriti, prije
u obice nego li je moguće kakova
razprava o posredovnom jeziku. Na
rodi moraju najprije zadobiti svoje
narodno pravo, da tada tek mogu
bi možda štograd odstupiti od toga,
ako bi se u obice u to upuštili, da
tada upravi posredovni jezik u stalnih
strogo odmjerenih granicah.

Posredovni jezik je moguće možda
smatrati kano udobno, primjereno
sredstvo, nikada pako kano državnu
potrebu, i za tu uslugu upravi biti
možuće sklonuti narode jedno
tada, posto bude provedan članak
XIX., nu prilisti ih na to, neće se
nikada. Svaka bo sila u tom pogledu
biti, sto i nasilje proti na
rodom i proti ustavu.

Tim je ovaj naš prosvjet u svakom
obziru opravдан.

Vjenčanje priestolonasljedn. Frana Ferdinanda.

Obistinila se napokon ona vjest, koja
bijase često sa službeni i poslužbeni strane
opravnog, da će se naime vjenčati prie
stolonasljednik i nadvojvoda Fran Ferdinand
sa groficom Sofijom Chotek.

Taj velevažni i svečani čin obavio se
u nedjelju dne 1. t. m. veoma jedno
stavno i skromno u carskom dvoru u Za
kuplju u Češkoj.

Viečanje obavio je dvorski prost dr.
Marschall u prisutnosti najbliže rodbine
novovjenčanih, t. j. majke, braće i sestra
nadvojvodinu, te brata i sestara gro
fiju.

Do braka između priestolonasljednika
habsburške monarhije i grofice Chotek
doslo je nakon što bijahu svladane velike
potežke zapriče, potekavše odstale, što si

Izlazi svakog ponedjeljka i petka
o podne.

Netiskani dopisi se ne vraćaju,
nepotpisani netiskaju, a ne
frankirani neprimaju.

Predplata se postarom stoj;
12 K. u obče, 5 K. za seljake, 3 na godinu
ili K. 6 — odn. 3 — na godinu.

Izvan carevine više postarina.

Pojedini broj stoji 10 h. koli u

Puli, toli izvan iste.
Urednički se nalazi u ulici
Giulia br. 5 te prima stranice
osim nedjelje i svakog vikend
od 11—12 sati pre po podne.

Ljudevita s Marijom Annunciatom, kćerkom Ferdinanda II. Sicilskoga. Njegova je majka, kako je poznato, druga supruga nadvojvoda Karla Ljudevita. Prva je supruga Karla Ljudevita bila nadvojvodkinja Margaretra od Saske, koja je umrla već iz drugog godine braka god. 1858. Drugi put se je oženio god. 1862. Mladom prinцу bio je kumom njegovoj djeđi nadvojvoda Franjo Karlo, otac našeg monarha. Od prve mladosti zvali su ga u obiteljskom krugu imenom Franjo, dok se je službeno upotrebljavalo dvostruko ime Franjo Ferdinand.

Majku je svoju izgubio još kao dječak; nadvojvodkinja Marija Annunziata, koja je imala još troje djece, Otona i Ferdinanda Karla i nadvojvodkinju Mariju Sofiju, umrla je nakon kratkotrajne bolesti 4. svibnja god. 1871. U ljetu godine 1873. oženio se je nadvojvoda Karlo Ljud, po treći put s kćerkom Dom Miguelom, kralja portugalskoga, princem Marijom Terezijom od Braganze, koja je bila dječi supruga iz drugoga braka jednako dobru majku, kao i svojoj vlastitoj, nadvojvodkinjam Mariji Anuncijati i Jelisavi Amaliji. Na dvoru nadvojvode Karla Ljud, vladao je uzoran obiteljski život, te je dječi dala prvi odgoj sama majka, žena riedkih darova srca i umna, dok je nadvojvoda Karlo Ljudevit opet sa svoje strane već za rana pričuvao svoju djecu na čedan život i na samostalnost.

Mladi nadvojvoda prisvojio si je osim drugih potrebitih nauka i stroga vojničku naobrazbu. Istdi plućne bolesti, morao se bio podati na podulje putovanje na jug, odakle se je vratio čil i zdrav.

Po smrti kraljevica Rudolfa prešlo je pravo nasljedstvo na priestol Habsburga na nadvojvodu Franu Ferdinandu.

Svoju vjerenicu i danas suprugu upoznao je nadvojvoda na dvoru nadvojvode Fridrika, gdje je obnašala čest dvorske gospodje. Njihova ljubav postade brzo javnom tajnom, te se već govorilo i to, da su tajno vjenčani. Nadvojvoda nije htio sklopiti brak bez dozvole kralja, ali je opet najuztrajnije radio oko toga, da tu dozvolu dobije, jer nije htio nikomu drugu uzeti, nego odabranicu svoga sreca. Nije to uvek, da se okrunjene osobe vjenčaju iz ljubavi. U većini takovih brakova odlučuju druge okolnosti. Pono je obiteljskih i državnih zaprekali trebalo svidati, da se ovaj brak omoguci. Ljubav je pobjedila.

Posle Franje Ferdinanda imade prestonijske prava njegov najstariji brat Oto i ovega naslijednika.

Grofica Sofija Chotek pripada staroj pleničkoj obitelji českoj.

Sofiju Mariju Josipa Alibina grofica Chotek od Chotkowa i Wognina, rođena je dne 1. ožujka 1868. u Stuttgartu, dakle je za pet godina mladja od svog supruga. Ona je dječe stare češke pleničke obitelji, koja je bila god. 1723. podignuta u grofovske staze. Njezin otac grof Bohuslav Chotek umro je 1896., a bio je sedamdesetih godina namjestnik Češke, poslije poslanik u Madridu, Bruselju i Drazdjanjima. Njena majka, grofica Vilma Kinsky umrla je 1886. Ona imade sedmero braće. O mladosti njezinu mulo je poznato. Toliko se znade, da je brižljivo odgojena. Po svojstvih svoga srca i duha došla je na dvor supruge nadvojvode Fridrika kao dvorska gospodja.

Njeg. Veličanstvo car i kralj podielio je Sofiji grofici Chotek na dan vjenčanja sa Franom Ferdinandom naslov „knjeginja od Konopišta“. I djeca, što poteku iz tog braka, biti će knezovi, odnosno kneginje od Konopišta. Ako nadvojvodi zasjedne na prijestolje, glasili će grofičin naslov: prejasta careva supruga Sofija kneginja od Konopišta. Poslije položene prigaze, vladar je proglašio, da priestolj-nasljedstvo prelazi sa nadvojvode Ferdinandom na nadvojvodu Otona i njegove potomke. Dvorac Konopist u Češkoj je u luka! To nije bilo po volji našemu žu-

pyo sjediste nadvojvode Franje Ferdinanda i njegove supruge; no on se svakako tamo neće dugo zadržati, jer će se tembr prisustovati kao zapovjednik vojske velikim carskim vježbama u Galiciji.

DOPISI.

Iz Kaštelira. Hoću Vam se g. uredniči i cjenjenim čitateljem „Naše Sloge“ opet jednom javiti. Ali ne mislite, da smo mi ovdje u kakovom raju zemaljskom. Aj

jok! Ne, i mi ovdje jadni smo i tužni. Puk je ovdje jako zaveden. Sve koristne opomene i sav dobar nauk ne koristi mnogo. Većina občinara puše u talijanskirog samo zato, što su zaduženi.

Da pomognemo puku, podastriši slijedeći u sjećaju o. g. molbeniku za ustrojenje posuđilnice u našem mjestu, ali do danas neima nikakva rješenja. Reč bi, da oblasti što više sa stvari zatežu, da se narod što većina zaduži. Znaju si oni ponući? Blizaju se občinski izbori, te bi si rado pribavili mnogo pristupa za tu borbu, da lagaju predobiju. — Ljeline su slabe jedna za drugom, a puk gleda da si prihvati novca ili živeća bud iz oka bud iz boka. On ne pozna još pravo one stare: Bolje je pošteno umrijeti, nego sramotno živjeti.

A kud i kamo će već sramote, nego je ona, kad zataji tko majčino malice. No tonu zlu bi se nekoliko doskočilo, da imamo našu posuđilnicu. Neki bogataš iz Motovuna, imenom Corazza, učinio je ovdje skafadiste kukuruzu, galice, sunčopora i umjetnog gnoja. On daje ljudima sve na vjeru a to puk voli. U vremje izbora, moraju tako plesati kako on svira. Puk uvek pita, kad će se otvoriti posuđilnica, ali pomoći mu nemožemo. Najgorje je to, što puk gubi povjerenje, a krv nije nitko drugi nego oblasti.

Naš župan Mekis drži s Talijani. ali ipak nije drugo nego Hrvat; kako i mi. Ta njegovo ime kaže da je rodjen u Rimu? Mekis — to je ono. Što je neko. Da bi bio bili pravi Talijan, bi se morao prekrstiti u Tenerello a ne zvati se Mekis. Nu on je za prijateljstvo s Talijanima zatajio svoj materinski hrv. jezik. Koliko mu to valja kad dodje u Vižinadu ili Poreč, gdje viđu: Sijor Antonio qua, sijor Antonio la?

Občina je isto u talijanskim rukuh. Kad što pitamo na občini, ne daju nam. — Crkva bi trebalo prezidati i razsiriti. Načet i molba lutaju možda negdje po Australiji! Da bi se zidala kuća Bogu, to snirdi talijanski gospodi. Dragi Kaštelirci! Jeste li vidjeli kako su Mekis i podešat (obé, glavar) iz Vižinade došli dolu na Kras radi nove „Legine“ škole? — Jeste li i vidjeli na placu crkve ili na naših slabih putih u Vale? Doli na Krasu da, ali kod crkve ili na putih ne! Vidite iz toga kako dobre gospodare imamo. Hodimo Mekisu i rečemo mu, neka pita „Leg“, da nam da novaca, da si sagradimo ljepšu crkvu i popravimo naše puteve. Zašto zidaju još jednu „Leginu“ školu, kada ju imaju doli u Labincu! Gospoda si misle, da će vam nova škola biti bliže i da ćeće vi vašu djecu tamo slati. Pravi Kaštelirci neće logu učiniti za živu glavu. Da šaljete svoju djecu u Leginu školu, zatři hleb njužib ljeipi jezik, koji ste ih sami naučili. Jezik je dar, koji nam je dao Bog, a zato moramo taj dar stovati i rado svojim jezikom govoriti; Ako loga ne činimo, onda ne stujemo Bogu, koji nam je taj dar dao. Bježite daleko od onih, koji neće govoriti svojim jezikom. To su izdajice i prodanci.

Ne samo svjetske oblasti, nam zadaju jada nego i crkvene, naime biskupski ordinarijat u Poreču nastoji što više, da bi se naša crkva polatinilo. Godine 1897. pjevala su djeca iz naše škole ljepu pjesmu: „Kraljica neba, raduj se Alle-“

panu Mekisu. Brže bolje je sakupio svoju mizeriju u armadu, od devet ili deset prirepića, koja ga slijepe stišaju kao pas gospodara, i odleti su u Poreč presy. biskupu tužili mu se „in nome di tutta la popolazione“ — da se u Kašteliru pjeva mjesto „Regina coeli“.

„Kraljica neba.“ Nebijas ih sram lagati pred presy biskupom, da su došli u ime cijelog puka, kad puk za to nije ni znao, da su tamo isli, dočim se sav puk i iste vaše prirepiće su bile zadovoljne, da se pjeva „Kraljice neba!“ „Regina coeli!“ — nije nitko

ni vi sam razumio, a „Kraljice neba“ su svi razumjeli. Šta ne bi bolje, da se sve u crkvi pjeva i moli hrvatski, barem bi puk svezumio. Ta mi nismo hodili u latinske škole, — kako ćemo dakle razumjeti latinsko pjevanje ili molitve? Čudno je, da se presy biskup osvrne na habske glasove. Čudno je to, da je vjerovao prije Mekisu nego stvemu puku, te da odmah zabranili tu hrv. pjesmu. Kako je mogao vjerovati, da je hrv. puk proti hrv. pjesmi? Nesmisao, i još više nego nesmisao! U Kašteliru je sav puk hrvatskog jezika i s našim županom, jer je njega radila hrvatska majka kao i nas, i bili će taj puk uvek hrvatski, ake Bog d. A je li smo mi onom pjesmom vredjali Boga ili Majku Božju? Što zna Majka Božja samo latinski? Nije li to grijeh zabraniti puku, da pjeva i moli u svojem jeziku? Zar nisu slavenski narodi čvrsto branili svoju kršćansku vjeru? Sv. Ciril i Metod su ih naučili Boga moliti i njemu na čast pjevati. Take su i činili sv. apostoli. Duh Sveti ih je razsvjetlio, te su znale one jezike, koje su govorili oni narodi, koje su oni učili i Isukrstoje vjeri. A danas?

Danas se brani od istih nasljednika sv. apostola, od biskupa, brani se hrv. svecenikom hrvatski pjev i molitva! Kažem hrvatskim, jerbo za Talijane je druga traja.

Kad je pokojni pop Franec u Labincu uveo sve talijanski ono što je bilo prije hrvatski, i kad su tamošnji ljudi isli tužiti se biskupu proti toj zlopobri, nije koristilo ništa. To je sve glatko prošlo u zaborav. Dakako: vrana vrani... Zašto nije biskup ordinarijat i onda zacirknula svoj gromoviti: nil in novetur? Pitam zašto? To li je pravednost, jednim nesto dopuštaći a drugim isto braniti? Jednim dopuštaći, da čine u crkvi sve latinski, tako da puk zanemari crkvu, buduće ništa ne razumije, a drugim braniti da s pukom mole hrvatske molitve? To li čine dobrasti? Dobar pastir će voditi svoje stado na onaku pašu, koju mogu ovece jesti.

Nu ovakom tomu nije toliko tražiti na biskup ordinarijatu, koliko više u nešretnom sistemu, koji u Primorju vlada. Zalosno je, da svjetske oblasti imaju na predstavnike crkvenih oblasti toliku moć, da ne smiju ništa činiti po svojoj volji. Ali duhovne oblasti bi mogle znati i to, da se Boga valja bojati više nego ljudi. U sv. pismu stoji pisano: Hodite i učite s vše narode, a ne hodite i učite latinski narode.

Ljepa crkvena pjesma „Pange ligna tua“ uči nas ljepo, da treba da svj. jezici hvali Boga a ne samo latinski. Sto vi na to kažete prečastna gospodo na biskup ordinarijatu? Zašto pjevate tu pjesmu, kad ju ne pustite i ovrsvati? — Zašto nisu sv. apostoli kad su primili Duha svetoga govorili samo latinski. Znaju pak iz sv. pisma, da su govorili sve jezike, koje su govorili prisutni narodi.

Kako će ti tužni narode biti nazočan kod sv. mise pobožno, kad ti tamo pjevaju latinski Grolia i Credo? Da bi se u našoj crkvi pjevale litanijsi i druge stvari latinske, onda bi sigurno naš župan rekao: Bravo! Cosi mi piace.

Za danas dosta. Drugom zgodom javit ćemo se jošte.

Franina i Jurina.

Fr. Ma, da su kopusi šijor Žvan?

Jur. A zač?

Fr. Za to, da je neki vrgal ya soji njegove prijatelja Talijana.

Jur. Po majku svitu, da znam pisat, ja bi vrga njega, kako vadi dicu, da ga zovu papí, mesto po domaću čeća!

Fr. Ja, ma po ten se pozna, da je Talijan.

Jur. Je, kako i moj posol.

Fr. Lovrani talijani, da-te s kozi skočit od jada, da njin barba Tončić nedamira.

Jur. Morda bi ga z lepen al z grde predbili.

Fr. Ala ja, ja! Nebi s njimi držat za sve njihove kukumi, za svi njihovi rogi i za vas njih krištal!

Jur. A taj pak drugi par posol!

Razne vesti.

Političke:

Austro-Ugarska. Njeg. Veličanstvo car i kralj Fran Josip stigao je dne 30. junija u Isel, gdje će proboraviti dulje vremena i kamo su za njim stigli nadvojvodkinja Marija Valerija sa suprugom Franom Salvatorom.

Bečki dopisnik jednog poljskog lista u Lavovu javlja svomu listu, da će vlasta probaći koncem ljeta nove jezikovne nadrebe, koje bi mogle uniriti Čehe i Niemece.

Zavjeti, koju je položio nadvojvoda Fran Ferdinand dne 28. junija u carskom dvoru u Beču u prisutnosti cara i kralja, nadvojvoda i najviših državnih dostojanstvenika, prisustvovao je u ime Ugarske predsjednik ministarstva Szell, a u ime Hrvatske ban Kuen-Hedervary.

Austrijski ministar za zemaljsku obranu general grof Welserheimb, slavio je ovih dana svoju vodenačodnišću ministarske službe. On služi ele već u devetom ministarstvu od godine 1880.

Ovih dana govorio je II. podpredsjednik carevinskog vijeća dr. Žaček na skupstini izbornika u Kojetinu u Moravskoj. Među ostalim reče, da je ravнопravnost najmanje što mogu tražiti Česi u Moravskoj, jer je u toj zemlji samo četvrtina stanovništva njemačka. Česi nemogu dopustiti, da im u vlastitoj kući zapovedaju tudjinci. Česi su morali odbiti Koerberovu jezikovnu osnovu, jer bi za nje bila najveća sramota, kad nebi izposlovali ravнопravnost obaju zemaljskih jezika. Većina carevinskog vijeća ili desnica se razbila jer nije imala sramnosti, da odlučno brani svoj program.

Na sastanku hrvatske narodne stranke u Splitu, bijaše prihvatićen sledeći predlog dr. Deškovića: Izrazuje se žalost nad gubitkom dr. Bulata; naglašuje se medju sobni solidarnost i odlučnu voju, da se i nadalje utražuje na staromu utvrđenom putu narodne hrvatske stranke, te se gloraju podpuno povjerenje središnjemu, od boru i vodstvu.

Srbija. Iz Biograda javljaju, da je tamo došlo do sukoba između kralja Aleksandra i najvišega crkvenoga dostojanstvenika u kraljevinu, metropolite Innocentija. Ministar-predsjednik Gjorgjević prateč kralja po Srbiji, kazao je o njemu, da je tri puta veći svetač nego li sv. Juraj, jer, da je ovaj ubio samo jednu aziđu, dočim je kralj Aleksander ubio tri. Tim je smjerao

na pravke radikalne stranke. Metropolita izjavio je pred kraljem svoje negodovanje, sto se ministar mješa u crkvene poslove, sto se je kralj načao uvrijeđenim.

Bugarska. Opozicionalni list „Novi Vek“ javlja, da je predsjednik žabora Bakalov dao brzojivo svoju ostavku, jer da se neslaže sa protustavnim mjerama vlade. Taj list sudi, da je Bakalov dao radi loga ostavku, što drži, da su odbrjeni danii sadašnjemu ministarstvu. Službeni krugovi tvrde, da stoji čvrsto Ivanićovo ministarstvo, jer da uživa podpunu povjerenje knezeve.

Rusija. Dne 29. lipnja stigla je stolina ruskih djaka na polazku u Pariz, u Prag, gdje bijahu od českoga dječaštva oduševljeno dočekani i bratski pogosćeni. Naslijednik ministra za izvanjske poslove pokojnoga grofa Muravjeva imao bi postati njegov rođak sadašnji ministar pravosudja i pravljajni savjetnik Muravjev. Pored njega spominju se rусki poslanici u Beču i Carigradu kao kandidati.

Italija. U četvrtak predstavilo se je talijanskom parlamentu novo ministarstvo, kojemu proriču opozicionalci kratak život, ako se nepreustroji. Predsjednikom parlamenta bijaše izabrani zastupnik Villa, koji je zahvalnim govorom zadovoljio vladinove i opozicionale.

Ustanak u Kini. Englezki admiral Symer, koji je bio odlupovan na čelu međunarodnih četa napram Pekingu, da osloboди tude poslanike, morao je se sa pol puta vratići, jer su ustaše bili razorili željezničku prugu. Grad Tienchin nalazi se u vlasti međunarodnih četa. O sudjelini tudejih poslanika na čarskom dvoru u Pekingu nezna se pod izvestno gdje da se nalaze.

Rat u južnoj Africi Zadnjih dana počeli su bori opet nekoliko manjih uspjeha. Iste englezke novine pišu, da bi mogao sadašnji rat u južnoj Africi potrajati do 6 mjeseca.

Mjestne:

Slijedimo prilagati listu poštanske položnice sa točnom oznakom zaostale i tekuće predplate. Današnjem broju prilažećemo za Gračiće, Ičići, Krk, Kastav i Karnica sa zaostatkom od K 704—; pribrojiv u tome zaostatak izkazu u zadnjem broju, bilo bi lješata oko K 1970 zaostatka. — Molimo dakle predplatnike da izvrse svoju dužnost.

Jedan djak-gimnazijalac, sin siromašnih hrvatskih roditelja u Puli, davno bi tekom serija i u kasoje poduku djakom je nižih gimnazijalnih razreda. — Naslov u tiskari J. Krmpotić i drug.

C. I. Kr. vojna mornarica. Postoje N. V. B. Maria Theresa-ovstavila svoju diviziju, a sada već najvećom brzinom par dana plovi indijskim oceanom, to se opremio Tegetthoff, i stupio na mjesto otisavačeg broda, i zadimio prošle subote po podne za Boke-Kotorске, uvez sa sobom i postu za sve tri divizije.

N. V. B. Dona u. stigo je zdravo u Bahiju, gdje ostaje desetak dana.

Gimnazija u Puli. Čitamo u programu izdaniom prigodom zaključka tečjelske godine, da je bilo 30 slavenskih djaka, prama 82 niemca i 108 talijanaca. Nabrojili smo djaka sa slavenskim preimenom: 41. Žnak da je 11. djaka ili sami ili njihovi roditelji, zatjelio svoju narodnost.

Na zadovoljstvom konstatiramo, da su naznačeni naslovi izvršenih zadaća i za hrvatski jezik; sto u prijašnjim programima nije bilo. Znak nepristranosti novoga ravnateljstva!

Pokrajinske:

G. Rikard Katalinice Jeretov, mladi naš pjesnik i pisac, vratio se je ovih dana iz Pariza u domovinu. G. Jeretov boravio je dve godine što u Parizu što u Londonu, da se podpuno naobrazni i usavrši u trgovackoj struci. Na Petrovo bijaše g. Jeretov u rodnom mjestu, u milom, mu Voloskom, odakle, način je poslao prvi pozdrav, stopev na rodnu grudu.

Mladoga prijatelja i našega suradnika pozdravljamo, što sručanje u domovini i želimo, da bi i u buduće bitio, pa list svojim umnim i rodoljubnim perom.

Imenovanje. Gg. Vilim Winternig i Adolf Valta, mјernici na željeznicu kod gradnje pruge Trst-Poreč, pridjeljeni II. odsjeku državne željeznice u Grožjanu, imenovani bijahu gradjevinski komesarji u državne željeznice.

Novi župnik. Veleč, g. I. E. Normali, duhovni pomoćnik kod sv. Antona novoga Testu, imenovan je župnikom u Brezovici (občina Materija). To mjesto ostalo je izpraznjeno po odlazku veleč, g. Zupana, današnjeg župnika-dekana u Dolini.

Izpiti zrelosti položili su, koncem prošlog mjeseca na učiteljstvu u Kopru slijedeći kandidati učiteljstva za slovenske pučke škole: gg. Egidij Čeh iz Roča, Josip Erzetić iz Mirnika, Martin Furlan iz Proseča, Vjekoslav Gorup iz Vrha, Adolf Harmel iz Idrije, Dragutin Kobale iz Poljan, Rafael Kosovec iz Kopra, Izidor Koch iz Pirana, Rihard Orel iz Prvacine, Jakov Bajc iz Crknoga i Ciril Valentčić iz Općine.

Sa odlikom položio je taj izpit g. Pavao Plešničar iz Orlice, a g. Ferdo Kleinmayr položio je izpit za slovenske i njemačke pučke škole.

Blagdan slavenskih apostola sv. braće Cirila i Metoda. Dođućeg četvrtka dne 5. lipnja slaviti će slavenski svet blagdan svih apostola, solunski braće sv. Cirila i Metoda. Radi toga upozorujemo u prvom redu naše rodoljubno svećenstvo, da proslavi taj dan što svećanije u i izvan crkve sa dobroćudnim našim puškom. Ako to nije moguće onaj dan, a ono neka prenese svećanost na dođujući nedjelju. Ostale naše rodoljube molimo pak, da se sjete tom svećenom prigodom našega dobrovornog društva, koje se nalazi pod zastitom svetih naših blagoviestnika.

Zadnjih godina udobratila se i u našim stranama proslava sv. apostola slavenskih, te je dužnost svakoga od nas nastojati, da ta proslava bude svake godine slojepša i svećanija.

U hramu božjem pomolimo se sv. apostolom za naše duševne i tjelesne potrebe a dobrim djelom pokazimo, da smo vredni sinovi naroda radi kojega su naši apostoli pretrpili svakojakih proganjanja. Nezaboravno nikada, a najmanje na blagdan svetih naših apostola, da su nam oni ostavili neprocjenjive darove, a to su: sv. vjera, prosvjeta i slavenski jezik u bogoslužju.

Prijatelji i rodoljubi, nezaboravite na blagdan svetih naših apostola, plemenitu družu sv. Cirila i Metoda za Istru!

Občinski izbori u Podgradu. Javili smo u kratko u br. 37 našeg lista uspjeh netom obavljениh občinskih izbora u Podgradu, obecav, da ćemo se opet na lezbore vratiti.

Ponajprije valja da izpravimo ono mjesto, gdje kazasno, da se protunačna stranka nije pokazala, što neodgovara istinu, jer su dosli k izboru i takovi, koji su prigodom zadnjih občinskih izbora spadali među najljepše protivnike narodne stranke. Dosli k izboru i glasovali su složno sa narodnom strankom jer su se, osvjeđeni, da je to jedina poštena stranka, s kojom-mora držati svaki čestiti občinac. Mnogi od prijašnjih protivnika narodne stranke izjavili su pred svjedoci, da bijaju od zlobnih i pokvarenih osoba zavedeni, te da žele, što su se bili odaljili od muževa narodne stranke. Baš ti bivši opozicionari u Podgradu pokazuju očito, kako se dade sa neposteni i nečuđorednim sredstvima stvoriti umjetni opoziciju.

Nije to težko občinac ilo grožnjanim, mitom ili slike parijonjim zavesti neuka i dobročudnu seljaku. Tako se je radilo u Podgradu kano i u nekojih drugih občinama onoga stranac.

Sve što se je protivilo narodnoj stranci, višnje zavedeno t. j. podkupljeno ili zaslijepljeno, to se imade zahvaliti jedino moralnoj sili narodne stranke, što je onako

sjajno, pobjedila jedino s poštenimi sredstvima. Ali vratimo se k najnovijim občinskim izborom u Podgradu.

Izbori ti započeli dne 20. junija, te su trajali do 23. i. mj. Treće tjele biralo je 20. i 21. drugo 22. a prvo 23. junija. Sudjelovanje izbornika bijaše vrlo maleno, jer je narod poljskim poslovima zaokupljen, jer se nije s njedne strane agitiralo, i jer je narod posre zadovoljan sa dosadašnjom upravom. U trećem tjele pristupilo od 818 izbornika, njih 169, koji su svi glasovali za jednu listu. U drugom tjele glasovalo 45 izbornika za istu listu. Isto tako bijahu izabrani jednoglasno narodni podložnici i u prvom tjele.

Za trajanje čitavog izbora vladao je uzoran red. Mir nebijaše nimalo poremećen; jedva se je moglo opaziti, da se vrše izbore.

Ovaj uspjeh izbora u onoj občini, koju se je još prije 3—4 godine na sve muke stavljal, imao bi otvoriti oči onim čimbenikom, koji su bili bacili medju onaj čestiti naš puš kamen smutnje, te smutnju umjetno poticali i uzdržavali.

Občinari Podgradski digli su rukavice, što im ju dobaciše gospoda u Poreču, Voloskom i u Trstu i pokazale na međanu toj gospodi, da se bore za svoja prava i za svoje sretinje neplaše, i da su u toj borbi kadri i složne protivnike potuči.

I najnoviji uspjeh izbora u Podgradu pokazuje malodrušnost narodnih protivnika i moć njihovih lutka.

Jošte o uništenju občinskih izbora u Kastvu. Svakoga je rodoljuba u ovom kraju Istre iznenadila vjest, da su občinski izbori u Kastvu od namjestničva uništeni uz analog občinskog glavarsku, da se imaju sastavili nove izborne listine i obnoviti celi reklamacioni postupak. Razlozi, na kojim namjestničtvu temelji tu svoju salamunsku odluku, jesu tako šepavci, da mora čovjek zaista podvijiti o pravnom znanju i o poznavanju izbornog reda za Istru one gospode, koja su tu odluku skovala. Svi naši rodoljubi jesu uvjerenja, da se kod uništenja občinskih izbora u Kastvu nije pazilo toliko na slovo zakona koliko na to, da se zadovolji poznatom Krestiću i njegovoj propaljoj svojti. Krestiću neobično akeje rastu, kad su gdjegod u koturu kakvi izbori, jer mu tom prigodom sad olatvaš sad odanje štogod kapne, te bi na blagdan svetih naših apostola, da su nam oni ostavili neprocjenjive darove, a to su: sv. vjera, prosvjeta i slavenski jezik u bogoslužju.

Prijatelji i rodoljubi, nezaboravite na blagdan svetih naših apostola, plemenitu družu sv. Cirila i Metoda za Istru!

Občinski izbori u Podgradu. Javili smo u kratko u br. 37 našeg lista uspjeh netom obavljениh občinskih izbora u Podgradu, obecav, da ćemo se opet na lezbore vratiti.

Ponajprije valja da izpravimo ono mjesto, gdje kazasno, da se protunačna stranka nije pokazala, što neodgovara istinu, jer su dosli k izboru i takovi, koji su prigodom zadnjih občinskih izbora spadali među najljepše protivnike narodne stranke. Dosli k izboru i glasovali su složno sa narodnom strankom jer su se, osvjeđeni, da je to jedina poštena stranka, s kojom-mora držati svaki čestiti občinac. Mnogi od prijašnjih protivnika narodne stranke izjavili su pred svjedoci, da bijaju od zlobnih i pokvarenih osoba zavedeni, te da žele, što su se bili odaljili od muževa narodne stranke. Baš ti bivši opozicionari u Podgradu pokazuju očito, kako se dade sa neposteni i nečuđorednim sredstvima stvoriti umjetni opoziciju.

Nije to težko občinac ilo grožnjanim, mitom ili slike parijonjim zavesti neuka i dobročudnu seljaku. Tako se je radilo u Podgradu kano i u nekojih drugih občinama onoga stranac.

Sve što se je protivilo narodnoj

stranci, vješt nadaju tako lakko pogaziti.

Kastavci će kod novih izbora još mnogobrojni pohrli na biralište nego su to učinili kod netom uništenih izbora i time pokazali onima, koji hoće, da u Kastavščini u mutnom love, da njim je trud uzljudan. Visoko pak najvjesciće imati će prilike, da svoju salamunsku odjaku opravdar i kod ministarstva i kod vrhovnog upravnog sudišta u Beču, pak smo znatiteljni, kojim uspjehom će to učiniti.

Občina kastavska imati će obavom novih izbora golemog troška a narod mnogo truda i danguba, što neća nadoknadi ni Krestić (a otkuda bi?), ni namjestničtvu, premda možemo već unaprijed stalnosu užvrđiti, da će odluka namjestničtvu glede izbora biti dignuta.

Idemo da vidimo, a medutim: Kastavci, pozor!

Predsjednikom upravnoga vjeća u Pazinu bijaše izabran u prvoj sjednici toga vjeća dne 22. p. mj. član toga vjeća g. dr. Costantini sa sedam glasova. Hrvatska manjina vjeća glasovala je za pazinskoga načelnika g. dr. Kurelića.

Službe kod carinare. Na c. k. glavnom carinarskom uredu u Trstu izpravljeno je mjesto oficijala u IX. plat. razredu, odnosno oficijala u X. odnosno asistenta u XI. plat. razredu. Za te službe valja položiti jamčevinu.

Molbe su dokazom o poznавanju zemaljskih jezika, treba podnosi tečajem 4. čedna predsjedništvo c. k. finansijskoga ravnateljstva u Trstu.

Poludio na propovideaonici. Dne 23. t. mj. propovedao je mladi svećenik Gini u crkvi Isusovac u Trstu mnogobrojnim pobožnikom. Odmah na počeku propoviedi opazilo se, da nezretni svećenik krenuo umom. Na propovideaonici uzrajava je spj i četvrt govorac o svemu i o stacem.

Ezanačno je ŠSČ pôsredovanjem nekih osoba sa propovideaonice, te odvedeše siromaha u ludnici.

Istarski sabor. Glasilo zemaljskoga sabora javlja, da je doznao, da bi se imao do mala sastaviti istarski sabor.

Neznamo u koliko je ta vist istinila, nu bečki listovi javljaju, da je tamo stigao dne 26. t. mj. zemaljski kapelan za Istru g. komendant M. Campielli. Možda je njegovo putovanje u Beč u savezu sa predstojecinom sastivom sabora?

Prodaja „Naše Sloge u Kastvu. G. Frane Dukić, trgovac u Kastvu, kroz dugi je niz od 15 god. hvalevrednom marljivošću držao naš list za ondješnji kraj na prodaju. Pošto pak ga i vrieme i zdravlje prieći, da i unaprijed drži prodaju, stoga umoljavamo koga od ondješnjih rodoljuba u gradu, koji bi voljan bio držati prodaju, da nam se prijavi. Uvjete prodaje može doznačiti kod g. Dukića.

Premještenje vojniciju iz Graca u Trst. Poznato je, da su u Gracu Niemci nacionale i njemački socijalisti opetovno demonstrirali proti tamošnjoj vojnickoj posadi u obče, a napose pak proti bešanskoj pukovniji, sastojecoj većinom od Hrvata.

Ministarstvu rata dosadila su napomena zadrživanja i zanovetnja gradačkih Niemaca u vojnicke, te je odlučilo, da se zborno zapovjedništvo iz Graca premjesti u Trst.

Tim je vojno ministarstvo dokako zadovoljilo ugrijanim njemačkim glavaru u Gracu, ali dvojimo, da će se tonu veljatih talijanske ugrijane glave u Trstu.

Pokušaj samoubojstva. Talijanski listovi pišu, da se je pukti učitelj Pio Vascotti u Kastunjici (bujski kolar) težko ranio u prsa hitcem iz samokresa. Olovo mu je ostalo u tjele i to u hevo stram pršiju. Ranjenoga odvedoše u bolnicu. Nije poznat uzrok tonu činu.

Tuča i povodan u občini Materija. Dne 6. junija susula se uz jaku kišu guste tuču po nekojih selih občinama Materija.

Potuđena su vrlo jake sile Slope i Tublje, nešto manje sela Tatre, Arviže i Brezovica. U Sloph i Tubljah potukla je tuča sve podkrale su se neke tiskarske pogjeske, koje ovim izpravljamo.

Upozorujemo javne oblasti, da prisvoće onim siromahom na pomoć, jer će inače bez tude pomoći od nevolje pogututi. I milosrdne suzvezijke molimo, da se sjete onih siromaha, kojim je prošle zime poledica mnoga skode na voćkama prouzročila.

Iz Vižinade nam pišu slijedeće:

Stanovnici vižinadskog polja molili su, da im se dade na „Božjem Polju“ hrvatska škola i prikazali su, da imaju 117 djece, koja bi istu polazila. Običinsko zastupstvo u Vižinadi odbilo je tu njihov opravdanu molbu, iz razloga, da občina neima novaca i da je hrvatska škola suvišna. Isto je dakako potvrdila i slavna Junita u Poreču. Proti jednoj i drugoj odluci rekurirali su stanovnici vižinadskog okolice na vrhovni sud, i na utok podpisalo se preko stotina kuće-gospodara, na čelu im: Ivan Marković pok. Tomava. Taj rekurs nije još rješen.

Nasi dobiti prijatelji Talijani, koji se znaju svakog sredstva prostuzili, da nas narod smute, javili su glasovitom tršćanskem židovcu, da će Hrvati vižinadskog okolice, koji su rekurs podpisali proti izjavi občinskog zastupstva i porečke Junte, morati na svoj trošak graditi školu na „Božjem Polju“ i da će biti prisiljeni zidati takodjer talijansku u Vižinadi, za koju je već proračinana svota od 14.000 for.

— Da se pak puk bolje smuti, pozvao je občinski tajnik Ritoza u svoju kancelariju nekoliko naših, koji su spomenuti rekurs podpisali, gdje im je pokazao nekakav tobož dekret i načet od ministarstva, pa laskavim govorom nastojao ih osvjeđaći, da se podpišu proti ustrojenju hrvatske škole na „Božjem Polju“, jer da će inače svim materijalno propasti zbog previlejkih plaćila. Nekoju su to odmah vjerovali i čak druge nagovarali na podpis; osobito nekoji Jakov Jerman držao je za sv. vandjelije jer da je Piccolo tako pisao. U istom smislu i za istu stvar mutio je puk i sjour Jure Bajkin — i poslo mu za rukom nabrali šest podpisa, ali za kratko, jer su isti doznali za varku, te svoje podpise opozvali. Ferencac-Ivčev sin se je takodjer potio da svoje susjede osvjeđo, nu bješe manje sretan nego njegov kum Bajkin: — Ferencari su nu se u brke smijali i obrnuli mu ledja. — Ivan Marković, prvi podpisani na gori spomenuti utok, doznao je za sve ove bezsramne spletkarije; te pošao u nedjelju sa desetoricom pozvanim na občinu za podpise, i u prisutnosti ovih zahtjevao od tajnika, da mu odluku i načet od ministarstva pokaže. Ovaj uhvaćen u laži, morao je na svoju veliku sramotu priznati, da nije od ministarstva nista primio; — na što mu se prisutni grohotom nastupili; a od Markovića primio zaslženu lekejku. U onom trenutku otvorio je vrata kancelarije načelnik Fanchetti, i video taj neugodan prizor, mjesto da brani svojeg tajnika, pobrao je pete, i pustio ga da se čeve kako mu drago.

Tako iskreno postupaju s nama Talijani i njihove podpremice — a naš predobri narod se pusti još uvek za nos voditi od svakog mažikurte sa omazanom vekhom.

Pripomoć zemaljskoga odbora u Poreču talijanskim gospodarskim zadružnim za topove proti tuči: Čitamo u tršćanskim novinam, da je zemaljski odbor u Poreču dao slijedećim gospodarskim zadružnim pripomoć za nabavu topova proti tuči: Po 500 kruna dana kotarskim gospodarskim zadružnim u Kopru, Piranu i Motovunu; sviše 500 kruna posude uz povrat u jednoj godini.

Iz istoga vriča doznaјemo, da je zemaljski odbor za Istru občinu občini u Buzetu 500 kr. podpore i 500 kr. posude.

Izpravak. U javnoj žalihali, zastupnik naroda gosp. Vjekoslava Špicetića, podkrale su se neke tiskarske pogjeske, koje ovim izpravljamo.

Sesti slavak ima glasiti: „A gdje je onda njihova kršćanska ljubav, koja zapovjeda ljubiti i skrje g svoga kćeru sama sebi?“

Početak sedmoga slavka ima glasiti: „Mi se držimo te zapovjedi kršćanske: Ljubimo i skrje g svoga kćeru.“

Deveti stavak ima početi: „Mi negramizmo za budim.“

Iz drugih krajeva:

Mlada misa Jindřich Ptačinský, brat poznatoga svećenika u Montrilju g. Josipa Ptačinskoga, pjevati će na dan sv. Cirila i Metoda u Olomouce u Moravskoj prvu sv. misu. Čestitamo!

Sa hrvatskog svenčilišta u Zagrebu, Za buduću školsku godinu izabran bješe rektorom na hrvatskom svenčilištu profesor bogoslovnog fakulteta g. dr. Rudolf Wimer za dekanu pravoslovnog fakulteta izabran bješe prof. dr. Fran Verbanić, a filozofskoga fakulteta g. Dragutin Kramberger Gorjanović.

Zadarški nadbiskup i glagolješ. Zagrebačkim novinam pišu iz Zadra, da će svakako biti imenovan zadarskim nadbiskupom splitski biskup presv. g. Nakić! Sa imenovanjem da se zateže radi toga, što je biskup Nakić stavio kano uvjet, da se prije rieši pitanje o glagolici. Radi toga su u Rimu posjepljili rješenje, koje je povoljno za glagolješ. Naslijednik biskupa u Splitu bit će po svoj prilici dubrovački biskup Marcelli a u Dubrovniku bit će imenovan dr. Gjivoje. Dubrovčani rodom, kanonik prvostolne crkve u Zadru i ravnatelj bogoslovnog sjemeništa. Dr. Gjivoje je dobar i učen svećenik i dobar Hrvat.

Društvene:

Pjevačko-čitačko društvo „Hrjava“ u Pobegu kod Kopra priređuje za dne 22. jula svoju drugu „veselicu“. U slučaju neugodna vremena, vršiti će se veselica dne 12. augusta. Čisti prihod te veselice namjenjen je za nabavu nove društvene zastave.

Abiturijenti kr. vel. gmin. sušačke priredili su u nedjelju dne 1. srpnja 1900. u prostorijama „Hrvatske čitaonice“ na Trsatu koncert s plesom. Čisti prihod namjenjen je, polovica „Družbi sv. Cirila i Metoda u Istri“, a polovica „Djakačkom pri-

pomoćnom družtvu hrv. gmin. u Pazinu. Pređaplate se primaju sa žalihvalnošću.

Nova podržnjica družbe sv. Cirila i Metoda za Istru ustrala se u nedjelju 8. jula na Livadu u kući Antona Matijašića. Iz skupštine biti će prosta zabava sa pjevanjem i plesom. Tko može, nek poleti u onaj rođoljubni kraj.

Za „Djakačko prijepomoćno družtvu u Pazinu“ sakupio je g. Ivan Čeh ml. u nedjelju u vrtu škole sv. Cirila i Metoda u Trstu, na zabavu slovenske mladosti, lijevu svetu od K 41 —. (Najviše sn. dočivali: gg. Ivančević K 6 — Hlavšić K 1 — Ribarić K 1 —, Bornik K 1 —). Žirili!

Novci su predani podružnicu u Kastelu.

Općaljsko društvo za stednjnu zajmove, registrana društva, na neograničeno jamčenje izdalo je za prvu upravnu godinu 1899 izvješće i obraćun, iz kojega doznaјemo, da je to družvo imalo od 1. marta do 31. decembra 1899. dohodak K 31042 izdatka K 31005-56. Ukljucujući dalek prometa K 62038-98.

Zadružara bilo je koncem god. 1900, koji su uplatili za 156 zadružnih dievelova K 624. Uložaka bješe tekom godine primljeno K 4660. Uzdignutih uložaka K 1000. Posudi primilo je družvo tekom godine K 24000, dalo zajmove ukupno K 28088. Zajmove povraćeni K 1000. Stanje zajmove koncem godine bješe K 28088. Interesa uplaćenih na zajmove K 1243-18. Interesa izplaćenih na posude K

1026-26. Čisti dobitak prve god. iznosi je K 723-39.

Družveni računi bježi pregleđani i odobreni od „Istarske posuđnjice“ u Puli, kao „družvenog nadzorstva.“

Za „Djakačko prijepomoćno družtvu u Pazinu“ sakupio je g. Ivan Čeh ml. u nedjelju u vrtu škole sv. Cirila i Metoda u Trstu, na zabavu slovenske mladosti, lijevu svetu od K 41 —. (Najviše sn. dočivali: gg. Ivančević K 6 — Hlavšić K 1 — Ribarić K 1 —, Bornik K 1 —). Žirili!

Svieće od pčelinjeg voska sa jamčevinom od K 2000

preporučam č. svećeniku, crkvenim upravam i slavnom općinstvu uz cijena: kg po K 4-90

Vošene svieće i duplike I (austrijski zastav) 4-10

Svieće i duplike II 3-240

Tamjan lacrima I 2-10

granič 2-120

Poreštano platno za oltare 2-120

Stjeni i stakla za vježeno svjetlo po običaj su cijeni.

Narudba u vrijednosti od 20 K napred, posjed franko. — Pri točnoj uplati dajem popust od 2%.

Sa odišnjim slovom
J. KOPAĆ,
Ulica sv. Antona 7. Gorica.

Rodoljubi!
Kupujte samo Cirilo-Metodijske žigice!
Dobivaju se kod
A. Žnidaršić, Via Sissano 9 u Puli
na debelo i drobno.

Podpisani preporuča p. n. občinstvu u Puli, osobito pak veleč. gg. svećenicima, učiteljima itd. iz okolice

svoj krojački posao
na glavnom trgu (Foro) br. 6 u Puli,
u prvom katu.

U zalihi imade na izbor raznovrstne najmodernije tkanine za odiela, koja izvršuje točno po mjeri.

Anton Klement, krojački majstor.

Knjigotiskara i knjigovežnica
J. Krmpotić i drug.
U PULI

prima sve u knjigotiskarsko-knjigovežku struku spadajuće radnje
koje izvršuje brzo i ukusno.

Zaliha svih tiskanica za župne i občinske urede,
kao takodjer pisačeg papira.

Preporuča se toplo rodoljubom u Istri i u drugih pokrajina.

Sve tiskanice
za štedovna i zajmovna družtva u obče

preskrbljuje točno, brzo i jestino.

Opazuje se, da tiskara preskrbljuje sve tiskanice, koje se rabe, bez da bi joj to stranka naznačivala, to jest sve, što je za početak poslovanja potrebno; i bilježi takodjer knjige itd.